

Eli og Vidar Lehmann
 Søreidtræet 22
 5251 Søreidgrend
 Mobil: 4114 0933
 e-post: v-lehma@online.no

Ostereidet/Bergen, 9 juli 2020

Dispensasjon for naust gbnr 234/43 Ytre Eide

Vi syner til tidlegare korrespondanse, seinast brev av 11/06 2020 med vedlegg frå Fylkesmannen datert 3/06 2020, der han held fast på at det ikkje bør gjevast dispensasjon og ber om at vedtaket til Areal- og planutvalet vert omgjort.

Vi oppmodar Areal- og planutvalet om å halda fast ved det samrøystes vedtaket sitt av 29/04 om å gje dispensasjon, og skal grunngje det nærare:

Fylkesmannen sitt skriv handlar hovudsakleg om tre punkt:

- A. Det omsøkte området sin verdi som strandsone.
- B. Spørsmålet om presedens for komande søknader.
- C. Tilhøvet mellom søknaden, regelverket og forvaltinga

Til A: Indre del av Hindenesfjorden har gode kvalitetar både som naturområde og med strandsoner. Det gjeld særleg arkipelaget av øyar, men og fleirtalet av dei andre vide strandnære areala. Vedlegg 1a syner øyområdet, og 1b det solvende strandområdet tvers over den her aktuelle vågsbotnen.

Foto 1c syner det omsøkte arealet på fjære sjø, med grunnmuren av naustet som sto der fram til utpå 1900-talet. I kontrast til dei to andre fotoa ligg dette arealet i ei bratt nordhelling som gjer at strandområdet der naustet er tenkt sjølv om sommaren ikkje har sol i den mest aktuelle delen av dagtida, og inga sol i det heile i resten av året. Grunna utafor er dels ruglete steingrunn, dels søylebotn, og såleis heilt ueigna som vasse- stupe- og bade-plass, like eins til kasteslukfiske frå land.

Foto 1c er teke frå øvre kanten av den nemnde hellinga. Eit brattberg ned til sjøen i nordkant av området gjer at ein her ikkje kjem vidare nordover. Området er ein avsølt (solfattig) utkile.

Til bading og opphald er det dessutan avsett eit strandområde med vegtilførsle berre nokre få hundre meter lenger ute langs Strandavegen.

For dei som er kjende i området, irekna areal- og planutvalet si synfaring tidlegare i år, burde det vera openbert at det omsøkte området har betrakteleg mindre natur- og strandsoneverdi enn det massive fleirtal av andre vide areal i området. Å framheva aktuell eller framtidig strandsoneverdi av dette området skuldast etter vår meining manglande lokal-kjennskap.

Naustarealet gjeld heller ikkje eit nytt område, men er ein del av eit tradisjonelt naustområde med tre naust på eine sida og eit på den andre. Som før nemnt og synt på foto 1c inneheld området framleis grunnmuren av eigeidomen sitt for lengst nedrotne naust.

I Lindås kommune sine føresegner for naustbygging var det mellom anna framheva at der det skulle byggjast naust, burde ein ikkje satsa på spreidd bygnad, men på fortetta naust-område.

Avstår ein - som det under sakshandsaminga er tilrådd - å avstå frå køyreveg fram og frå opptrekk, kaifront, snuplass og parkering, kan det om så er ønskjeleg byggjast opp att eit naust med utsprenging utelukkande under bakre kant av sjølve naustet. Det er difor ikkje rettvisande når Fylkesmannen i sitt skriv av 3 juni 2020 framleis nyttar det gamle kartet som illustrasjon.

Vi er ikkje ueinige i at lov- og regelverk for strandsoner vert nøye handheva på alle nivå. På den andre sida er det stor skilnad på situasjonen i Oslofjorden og Sørlandet og på tilhøva langs store deler av Vestlandet. Gjerne generelt, men særleg i siste høve er det på tide at god lokalkjennskap får koma til tydelegare uttrykk.

Til B: Fylkesmannen åtvarar mot at dispensasjon kan gjera at ein må seia ja til andre seinare. Vi er einige i at forskjelsbehandling ikkje skal praktiserast.

Igjen vil vi understreka at det her ikkje gjeld eit nytt område, men eit område inne i eit tradisjonelt naustområde og med ingen eller heilt minimal verdi som strandsone. Skulle ein likevel velja å insistera på området sin strandsoneverdi, vil stranda utanom dei 5 breiddemetrane til sjølve naustet framleis vera fullt tilgjengeleg. Kva folk i så høve kunne gjera eller oppleva der, med eller utan eit naust, ville vi vera takksame for å få konkretisert.

For å gje presedens for andre prosjekt, må minstekravet òg vera at dei same kriteria som gjeld for dette prosjektet også gjeld like mykje for eventuelle følgjande. Det gjer at risikoen for presedens er svært liten. I dei få attverande tilfelle der saka måtte gjelda både (1) fortetting av eit eksisterande tradisjonelt naustområde og samstundes (2) på eit avgrensa areal utan nemnande verdi som strandsone, bør spursmålet heller vera om søknadane då anten burde få dispensasjon eller i det minste få støtte i komande arealplanar.

TIL C: For å klårleggja tilhøvet vil vi starta med å rekapitulera relevante sider av saksgangen:

Våren 2018 vart det avtalt med seljaren at vi skulle kjøpa Hellebergstykket. Av helsemessige grunnar hjå seljaren måtte det formelle utstå til slutten av september 2018. Dette var to veker etter at fristen var ute for innsending av framlegg til Lindås kommune sin komande arealplan.

Spurnad om vi likevel kunne få innspel om naustgrunn til den nye arealplanen kunne ikkje innvilgast, men vi vart oppfordra til å søkja om dispensasjon i høve til gjeldande plan. Vi rekna då med at søknaden vår i det vidare ville verta handsama i samhøve med dette.

I den då gjeldande arealplan hadde både vårt stykke og strandsona til naboeigedomen i nord LNF-status. Likevel vart det på naboeigedomen i 2017 og 2018 oppført to godkjende naust. Dette gjortde vi uttykkjeleg merksam på i den opphavelige søknaden, men då avslaget kom først etter om lag tre-kvart år, vart dette punktet ikkje kommentert.

Først hausten 2019, d.v.s, meir enn eit år **etter** at desse nausta var bygde, og medan vår sak framleis var til handsaming, vart den nye arealplanen vedteken, og som innebar at strandsona til naboeigedomen endra status til «LNF-spreidd næring».

Vi nytta oss då av klageretten, og meinte mellom anna at vi her var utsette for ei klår forskjelsbehandling. Grunnane til dette var (1) at vår søknad omfatta naust av eksakt same type som naboeigedomen sine godkjende, (2) at både deira og vår søknad var fremja under same status i same gjeldande arealplan og (3) at oppføring av naust på vår grunn ikkje ville

vera til hinder for naboeigedomen. Det siste kan underbyggjast med at våre grannar i nord ikkje hadde innvendingar då dei fekk nabovarsel frå oss.

Likevel opplever vi no at Fylkesmannen nyttar naboeigedomen sin nye status som eit av hovudargumenta mot vår søknad. Som nemnt kunne vi forstått det dersom godkjenning av vår søknad ville skapa ulemper for naboen. Det er ikkje tilfelle, og i alle høve ikkje når vår søknad i mellomtida er endra til berre eit naust, ingen kaifront, inga sprenging utanom sjølve tomta og heller ikkje ny veg eller opptrekk for bygda sine småbåtar.

Sett frå vår synstad kunne Fylkesmannen sitt siste utspel oppfattast som å gje ei ny forordning tilbakeverkande kraft på ein søknad som enno ikkje var ferdigbehandla under andre føresetnader.

Vi ønskjer å unngå å tværa denne saka unødig ut, det vere seg juridisk eller administrativt. For oss personleg har det vore ei påkjenning, så vel den altfor lange handsamingstida for vår første søknad og det vi til no har opplevd i samband med klaga.

Langvarig og sterk historisk personleg tilknytning til Eidetræet og heile nærområdet si framtid har og gjort det ekstra tungt å måtta bruka så mykje tid og krefter på denne saka.

Ikkje dess mindre oppmodar vi Utval for areal, plan og miljø til å oppretthalda sitt samrøystes vedtak av 29/04 2020.

Venleg helsing

Eli Kristine Lehmann

Vidar Lehmann

Vedlegg: Foto 1a, 1b og 1c